

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4064/89

af 21. december 1989

om kontrol med virksomhedssammenslutninger

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) For at virkeliggøre de grundlæggende mål i Traktaten har Fællesskabet i henhold til artikel 3, litra f), til opgave »at gennemføre en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrøjes«;
- 2) en sådan ordning er nødvendig for gennemførelsen af det indre marked i 1992 og dets senere udbygning;
- 3) afskaffelsen af grænserne inden for Fællesskabet fører til og vil føre til betydelige strukturændringer i Fællesskabets erhvervsliv, specielt i form af virksomhedssammenslutninger;;;
- 4) denne udvikling må hilses velkommen, idet den tilgodeser behovet for en dynamisk konkurrence og fører til en forøgelse af den europæiske industris konkurrenceevne, forbedring af vækstbetingelserne samt højnelse af levestandarden i Fællesskabet;
- 5) det må imidlertid sikres, at strukturændringerne ikke på længere sigt skader konkurrencen; fællesskabsretten bør følgelig indeholde bestemmelser vedrørende sam-

menslutninger, der vil kunne hindre den faktiske konkurrence på det fælles marked eller en væsentlig del heraf betydeligt;

- 6) artikel 85 og 86 er, selv om de efter Domstolens retspraksis finder anvendelse på visse sammenslutninger, ikke tilstrækkelige til at omfatte alle de transaktioner, der vil kunne vise sig at være uforenelige med den ordning uden konkurrenceforvridning, som Traktaten tilsigter;
- 7) der skal derfor skabes nye retlige rammer i form af en forordning, der muliggør en effektiv kontrol med alle sammenslutninger på baggrund af deres indvirkning på konkurrencestrukturen i Fællesskabet, og som skal være den eneste forordning, der finder anvendelse på sådanne sammenslutninger;
- 8) denne forordning bør derfor ikke alene baseres på Traktatens artikel 87, men især på dens artikel 235, i henhold til hvilken Fællesskabet kan tillægge sig selv de yderligere beføjelser, der måtte være nødvendige for at virkeliggøre dets mål, også for så vidt angår sammenslutninger på markederne for de landbrugsprodukter, der er anført i Traktatens bilag II;
- 9) de bestemmelser, der skal fastsættes i denne forordning, bør gælde for væsentlige strukturændringer, hvis virkninger for markedet går ud over en medlemsstats grænser;
- 10) denne forordnings anvendelsesområde bør derfor defineres på grundlag af den geografiske udstrækning af de berørte virksomheders aktiviteter og afgrænses ved kvantitative tærskelværdier, således at forordningen kommer til at omfatte sammenslutninger af fællesskabsdimension; efter en indledende fase af denne forordnings anvendelse skal disse tærskler revideres på baggrund af den indhøstede erfaring;
- 11) der foreligger en sammenslutning af fællesskabsdimension, når de deltagende virksomheders omsætning

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 19. 5. 1988, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 309 af 5. 12. 1988, s. 55.

⁽³⁾ EFT nr. 208 af 8. 8. 1988, s. 11.

- tilsammen både på verdensplan og i Fællesskabet overstiger bestemte niveauer, og når mindst to af de berørte virksomheder udelukkende eller i alt væsentligt udøver deres virksomhed i hver sin medlemsstat, eller når de pågældende virksomheder ganske vist, overvejende udøver deres virksomhed i en og samme medlemsstat, men mindst en af dem i væsentlig omfang udøver virksomhed i mindst en anden medlemsstat; en sådan sammenslutning foreligger endvidere, når de berørte virksomheder ikke udøver deres overvejende virksomhed inden for Fællesskabet, men udøver væsentlige aktiviteter der;
- 12) med forbehold af Traktatens artikel 90, stk. 2, bør den ordning, der skal indføres med henblik på kontrol med sammenslutninger, respektere princippet om ligebehandling mellem den offentlige og den private sektor; ved beregning af omsætningen i en virksomhed, der deltager i sammenslutningen, skal der derfor i den offentlige sektor tages hensyn til de virksomheder, der udgør et økonomisk hele med beføjelse til at træffe autonom afgørelse uafhængigt af forholdene omkring besiddelsen af deres kapital eller reglerne for det administrative tilsyn, der gælder for dem;
- 13) det skal fastslås, om virksomhedssammenslutninger af fællesskabsdimension, er forenelige med det fælles marked under hensyn til nødvendigheden af at bevare og udvikle en faktisk konkurrence på det fælles marked; i den forbindelse bør Kommissionen ved sin generelle vurdering tage sit udgangspunkt i virkeliggørelsen af de grundlæggende mål i Traktatens artikel 2, herunder styrkelsen af Fællesskabets økonomiske og sociale samhørighed som omhandlet i Traktatens artikel 130 A;
- 14) denne forordning bør fastslå princippet om, at sammenslutninger af fællesskabsdimension, som skaber eller styrker en stilling i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes betydeligt, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet;
- 15) sammenslutninger, der på grund af de berørte virksomheders begrænsede markedsandele ikke vil kunne hindre den faktiske konkurrence, kan anses for at være forenelige med det fælles marked; med forbehold af Traktatens artikel 85 og 86 er dette bl.a. tilfældet, når de berørte virksomheders markedsandel ikke overstiger 25 %, hverken inden for det fælles marked eller inden for en væsentlig del heraf;
- 16) det bør pålægges Kommissionen at træffe de nødvendige beslutninger for at fastslå, hvorvidt sammenslutninger af fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet, samt beslutninger, der kan bidrage til at genskabe den faktiske konkurrence.
- 17) for at sikre en effektiv kontrol bør der indføres pligt for virksomhederne til forudgående anmeldelse af sammenslutninger af fællesskabsdimension og til midlertidigt at udsætte gennemførelsen af dem i en begrænset periode, idet der bør være mulighed for at forlænge varigheden af denne udsættelse eller om nødvendigt at afvige fra den; af hensyn til retssikkerheden bør transaktionernes gyldighed dog beskyttes i nødvendigt omfang;
- 18) der bør fastsættes en frist, inden for hvilken Kommissionen skal indlede en procedure over for en anmeldt sammenslutning, og en frist, inden for hvilken Kommissionen skal træffe endelig afgørelse om, hvorvidt en sammenslutning er forenelig med fællesmarkedet;
- 19) de deltagende virksomheder bør sikres ret til at fremsætte udtalelser over for Kommissionen, så snart proceduren er indledt; medlemmerne af ledelses- eller tilsynsorganerne og de anerkendte arbejdstagerrepræsentanter i de berørte virksomheder samt tredjemand, som kan godtgøre berettiget interesse heri, bør ligeledes have lejlighed til at blive hørt;
- 20) Kommissionen bør holde sig i snæver og stadig forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis bemærkninger og oplysninger den indhenter;
- 21) Kommissionen skal med henblik på denne forordnings anvendelse og i overensstemmelse med Domstolens retspraksis sikre sig medlemsstaternes medvirken, og den bør endvidere være beføjet til at kræve sådanne oplysninger og foretage sådanne undersøgelser, som er nødvendige for bedømmelsen af sammenslutningerne;
- 22) håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser bør kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder; Domstolen bør i overensstemmelse med Traktatens artikel 172 tillægges fuld prøvelsesret i denne henseende;
- 23) begrebet sammenslutning bør defineres på en sådan måde, at det omfatter foranstaltninger, som kan bevirke en varig ændring af de berørte virksomheders struktur; det er derfor nødvendigt fra denne forordnings anvendelsesområde at udelukke foranstaltninger, som har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrencemæssige adfærd, idet sidstnævnte foranstaltninger må vurderes på grundlag af de relevante bestemmelser i gennemførelsesforordningerne til Traktatens artikel 85 eller 86; denne sontring bør især foretages, når der oprettes joint venture-selskaber;
- 24) der er ikke tale om samordning af konkurrencemæssig adfærd i henhold til denne forordning, når to eller flere virksomheder bliver enige om i fællesskab at erhverve

kontrollen med en eller flere andre virksomheder, når formålet og resultatet er, at de fordeler disse virksomheder eller deres aktiver mellem sig;

- 25) det er ikke udelukket at bringe denne forordning i anvendelse, når de berørte virksomheder accepterer begrænsninger, der hænger direkte sammen med og er nødvendige for gennemførelsen af sammenslutningen;
- 26) anvendelsen af denne forordning bør alene henhøre under Kommissionens kompetence, med forbehold af Domstolens prøvelsesret;
- 27) medlemsstaterne kan ikke anvende deres nationale konkurrencelovgivning på sammenslutninger af fællesskabsdimension, medmindre dette er fastsat i denne forordning; de nationale myndigheders dermed forbundne beføjelser bør, i mangel af Kommissionens indgriben, begrænses til de tilfælde, hvor der er fare for at den faktiske konkurrence vil blive væsentlig hæmmet på en medlemsstats område, og/eller denne medlemsstats konkurrenceinteresser ikke iøvrigt vil kunne beskyttes tilstrækkeligt ved denne forordning; de berørte medlemsstater skal handle hurtigt i sådanne tilfælde; som følge af de nationale lovgivningers forskellighed kan der ikke ved denne forordning fastsættes én enkelt frist for vedtagelsen af de foranstaltninger, der skal træffes;
- 28) eneanvendelsen af denne forordning på sammenslutninger af fællesskabsdimension griber ikke ind i Traktatens artikel 223 og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end dem, der er omhandlet i denne forordning, når disse foranstaltninger er forenelige med de generelle principper og de øvrige bestemmelser i fællesskabsretten;
- 29) de sammenslutninger, der ikke er omfattet af denne forordning, henhører i princippet under medlemsstaternes kompetence; Kommissionen skal dog have beføjelse til at gribe ind på anmodning af en berørt medlemsstat, hvis den faktiske konkurrence hæmmes betydeligt på denne medlemsstats område;
- 30) det er hensigtsmæssigt at være opmærksom på de betingelser, der anvendes i tredjelande ved sammenslutninger med deltagelse af virksomheder fra Fællesskabet og at åbne mulighed for, at Kommissionen kan opnå bemyndigelse fra Rådet til at føre handlinger, med henblik på at de pågældende virksomheder ikke udsættes for forskelsbehandling;
- 31) denne forordning berører på ingen måde arbejdstagerenes kollektive rettigheder, således som de er anerkendt i de berørte virksomheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle sammenslutninger af fællesskabsdimension som defineret i stk. 2, jf. dog artikel 22.

2. Med henblik på denne forordning er en sammenslutning af fællesskabsdimension, når

- a) alle berørte virksomheders samlede omsætning på verdensplan ialt overstiger 5 mia ECU, og
- b) mindst to af de berørte virksomheders samlede omsætning i Fællesskabet hver især overstiger 250 mio ECU,

medmindre hver af de berørte virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.

3. De i stk. 2 fastsatte tærskler skal inden udgangen af fjerde år efter denne forordnings vedtagelse revideres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 2

Vurdering af sammenslutninger

1. Sammenslutninger, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

I denne vurdering tager Kommissionen hensyn til:

- a) nødvendigheden af at bevare og udvikle en faktisk konkurrence inden for fællesmarkedet navnlig på baggrund af alle de berørte markeders struktur samt den reelle eller potentielle konkurrence fra virksomheder, der er beliggende i eller uden for Fællesskabet.
- b) de deltagende virksomheders position på markedet, deres økonomiske og finansielle styrke, leverandørernes og brugernes valgmuligheder, deres adgang til forsyninger eller afsætningsmarkeder, retlige eller faktiske hindringer for adgang til markedet, udbuds- og efterspørgselsudviklingen for de enkelte varer og tjenesteydelser, de interesser, som forbrugerne i mellemløddene og de endelige forbrugere har, samt udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som dette er til fordel for forbrugerne, og det ikke udgør en hindring for den faktiske konkurrence.

2. Sammenslutninger, der ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes på afgørende måde inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres forenelige med fællesmarkedet.

3. Sammenslutninger, der skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes på afgørende måde inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.

Artikel 3

Definition af en sammenslutning

1. En sammenslutning opstår, når

- a) to eller flere hidtil uafhængige virksomheder fusioneres,
- b) — en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst en virksomhed, eller
— en eller flere virksomheder

gennem erhvervelse af andele eller aktiver, gennem aftale eller på anden vis helt eller delvis opnår den direkte eller indirekte kontrol over en eller flere andre virksomheder.

2. En foranstaltning, herunder oprettelse af joint venture-selskaber, der har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrencemæssige adfærd, udgør ikke en sammenslutning efter stk. 1, litra b).

Oprettelse af joint venture-selskaber, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, og hvis stiftelse ikke bevirker en samordning af hverken de stiftende virksomheders eller disse virksomheders og joint venture-selskabets indbyrdes konkurrencemæssige adfærd, udgør en sammenslutning efter stk. 1, litra b).

3. Efter denne forordning opnås kontrol over en virksomhed gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, særlig ved:

- a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede formue eller dele deraf,
- b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres rådslagninger og afstemninger eller beslutninger.

4. Kontrol over en virksomhed opnås af en person/ personer eller en virksomhed/ virksomheder, der

- a) er indehaver(e) af sådanne rettigheder eller begunstiget ifølge sådanne aftaler, eller som
- b) uden at være indehaver(e) af sådanne rettigheder eller begunstiget ifølge sådanne aftaler dog kan udøve de deraf flydende rettigheder.

5. Der foreligger ikke en virksomhedssammenslutning,

- a) når kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringsselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at fastlægge virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele og afhændelsen sker inden et år efter erhvervelsen; Kommissionen kan efter anmodning forlænge fristen, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringsselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist;

- b) når kontrollen opnås af en person, der af myndighederne i en medlemsstat er befuldmægtiget i henhold til denne stats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller lignende procedure;

- c) når de i stk. 1, litra b), nævnte foranstaltninger gennemføres af finansielle holdingselskaber som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaber for visse selskabsformer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 84/569/EØF ⁽²⁾, dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganerne og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare den fulde værdi af disse investeringer og ikke til direkte eller indirekte at bestemme den konkurrencemæssige adfærd i disse virksomheder.

Artikel 4

Forudgående anmeldelse af sammenslutninger

1. Sammenslutninger af fællesskabsdimension, der er omfattet af denne forordning, skal anmeldes til Kommissionen senest en uge efter aftalens indgåelse, offentliggørelsen af overtagelses- eller ombytningstilbuddet eller erhvervelsen af en kontrollerende andel. Fristen løber fra den første af disse begivenheders indtræden.

2. Sammenslutninger, der opstår ved fusion efter artikel 3, stk. 1, litra a), eller ved etablering af fælles kontrol efter artikel 3, stk. 1, litra b), skal anmeldes i fællesskab af parterne i fusionen eller i etableringen af den fælles kontrol. I

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 314 af 4. 12. 1984, s. 28.

de øvrige tilfælde foretages anmeldelsen af den person eller virksomhed, som helt eller delvis opnår kontrol over en eller flere virksomheder.

3. Når Kommissionen har fastslået, at en anmeldt sammenslutning er omfattet af denne forordning, offentliggør den, at anmeldelsen har fundet sted, og giver samtidig meddelelse om parternes navne, sammenslutningens art og de berørte erhvervsgrene. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesser i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

Artikel 5

Beregning af omsætning

1. Den i artikel 1, stk. 2, omhandlede samlede omsætning omfatter de berørte virksomheders provenu fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser i sidste regnskabsår, i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af salgsrabatter samt merværdiafgift og andre direkte omsætningsrelaterede afgifter. Den samlede omsætning i en af de berørte virksomheder omfatter ikke transaktioner mellem de virksomheder, der er nævnt i stk. 4 i nærværende artikel.

I omsætningen henholdsvis på fællesskabsplan og i en medlemsstat medregnes provenuet fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser til virksomheder eller forbrugere henholdsvis i Fællesskabet og i denne medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 gælder, at hvis sammenslutningen opstår gennem erhvervelse af andele i en eller flere virksomheder, tages der, uanset om der er tale om retlige enheder, for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Dog betragtes to eller flere transaktioner som omhandlet i første afsnit, der finder sted mellem samme personer eller virksomheder inden for to år, som en enkelt sammenslutning, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

3. I stedet for omsætningen anvendes

a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder, for så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra a), en tiendedel af statussummen.

For så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og sidste sætningsled, anvendes i stedet for den samlede omsætning på fællesskabsplan en tiendedel af statussummen ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med EF-valutaindlændinge og den samlede størrelse af disse tilgodehavender.

For så vidt angår artikel 1, stk. 2, sidste sætningsled, anvendes i stedet for den samlede omsætning i en enkelt medlemsstat en tiendedel af statussummen ganget med

forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med valutaindlændinge i denne medlemsstat og den samlede størrelse af disse tilgodehavender;

b) for forsikringsselskaber: værdien af de tegnede bruttopræmier, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen; for så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og sidste sætningsled, tages der hensyn til de bruttopræmier, der betales af henholdsvis EF-valutaindlændinge og valutaindlændinge i en enkelt medlemsstat.

4. Med forbehold af stk. 2 beregnes omsætningen for en berørt virksomhed, jf. artikel 1, stk. 2, som summen af omsætningen:

- a) i den berørte virksomhed;
- b) i virksomheder, hvori den berørte virksomhed direkte eller indirekte
 - besidder mindst halvdelen af kapitalen eller driftskapitalen, eller
 - råder over mindst halvdelen af stemmerettighederne, eller
 - kan udpege mindst halvdelen af medlemmerne i tilsyns- eller administrationsorganet eller et andet repræsentativt organ i henhold til loven, eller
 - har ret til at varetage virksomhedens forretninger;
- c) i virksomheder, der direkte eller indirekte besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser i en berørt virksomhed;
- d) i virksomheder, hvori en under litra c) omhandlet virksomhed direkte eller indirekte besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser;
- e) i virksomheder, hvori flere virksomheder, som er omhandlet under litra a) — d), i fællesskab besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser.

5. Når virksomheder, der deltager i sammenslutningen, i fællesskab direkte eller indirekte besidder de i stk. 4, litra b), nævnte rettigheder eller beføjelser, skal der ved beregningen af omsætningen i de berørte virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 2,

- a) ikke tages hensyn til den omsætning, der stammer fra transaktioner mellem den fælles virksomhed og hver af de berørte virksomheder eller enhver anden virksomhed, der er knyttet til en af dem som omhandlet i stk. 4, litra b) — e),
- b) tages hensyn til den omsætning, der stammer fra transaktioner mellem den fælles virksomhed og

enhver udenforstående virksomhed. Denne omsætning tilskrives de berørte virksomheder i forhold til deres deltagelse.

Artikel 6

Behandling af anmeldelsen og indledning af proceduren

1. Kommissionen behandler anmeldelsen straks ved modtagelsen.

- a) Hvis Kommissionen når til den konklusion, at den samlede sammenslutning ikke er omfattet af denne forordning, fastslår den dette ved en beslutning.
- b) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte sammenslutning ganske vist er omfattet af denne forordning, men ikke rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den ikke at modsætte sig den, og erklærer den forenelig med fællesmarkedet.
- c) Hvis Kommissionen derimod konstaterer, at den anmeldte sammenslutning er omfattet af denne forordning og rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren.

2. Kommissionen underretter straks de berørte virksomheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om sin beslutning.

Artikel 7

Udsættelse af en sammenslutnings gennemførelse

1. I forbindelse med stk. 2 må en sammenslutning som omhandlet i artikel 1 ikke gennemføres inden anmeldelsen og i den periode på tre uger, der følger efter anmeldelsen.

2. Hvis Kommissionen efter en foreløbig behandling af anmeldelsen inden for den i stk. 1 nævnte periode skønner, at det med henblik på at sikre den fulde virkning af en senere beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3 og 4, er nødvendigt, kan den på eget initiativ beslutte at udskyde datoen for den hele eller delvise gennemførelse af sammenslutningen, indtil den har vedtaget en endelig beslutning, eller træffe andre midlertidige foranstaltninger i denne forbindelse.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for gennemførelsen af et offentligt overtagelses- eller ombytningstilbud, der i henhold til artikel 4, stk. 1, er anmeldt til Kommissionen, for så vidt erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele, eller kun udøver dem med henblik på at bevare den fulde værdi af sin investering på grundlag af en dispensation givet af Kommissionen i henhold til stk. 4.

4. Kommissionen kan til enhver tid efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede forpligtelser

for at forhindre, at en eller flere af de af sammenslutningen berørte virksomheder påføres alvorlig skade. Der kan knyttes betingelser og påbud til dispensationen med henblik på at sikre grundlaget for en effektiv konkurrence. Der kan anmodes om dispensation, og denne kan tilstås på ethvert tidspunkt før anmeldelsen eller efter transaktionen.

5. Gyldigheden af enhver transaktion, der måtte blive gennemført i modstrid med stk. 1 og 2, afhænger af en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 2 og 3, eller den formodning, der gælder efter artikel 10, stk. 6.

Denne artikel har ingen indvirkning på gyldigheden af transaktioner med værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan handles på et marked, der er undergivet de offentlige anerkendte myndigheders forskrifter og kontrol, som fungerer regelmæssigt, og hvortil publikum har direkte eller indirekte adgang, medmindre køberne og sælgerne ved eller burde vide, at transaktionerne er gennemført i modstrid med stk. 1 og 2.

Artikel 8

Kommissionens beslutningsbeføjelser

1. Hver enkelt procedure, der iværksættes i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), afsluttes ved beslutning i overensstemmelse med stk. 2 til 5 i nærværende artikel, jf. dog artikel 9.

2. Finder Kommissionen, at en anmeldt sammenslutning, eventuelt efter at de berørte virksomheder har foretaget ændringer, opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 2, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer sammenslutningen for forenelig med fællesmarkedet.

Kommissionen kan til sin beslutning knytte betingelser og påbud med henblik på at sikre, at de pågældende virksomheder overholder de forpligtelser med henblik på at ændre det oprindelige udkast til sammenslutning, som de har påtaget sig over for Kommissionen. Beslutningen om, at sammenslutningen er forenelig med fællesmarkedet, omfatter også de restriktioner, der har direkte forbindelse med og er nødvendige for sammenslutningens gennemførelse.

3. Finder Kommissionen, at en sammenslutning opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 3, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer sammenslutningen for uforenelig med fællesmarkedet.

4. Er en sammenslutning allerede gennemført, kan Kommissionen ved en beslutning i henhold til stk. 3 eller ved særlig beslutning beordre en deling af de overtagne eller

sammensluttede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genetablere en effektiv konkurrence.

5. Kommissionen kan tilbagekalde den beslutning, den har truffet i henhold til stk. 2,

- a) hvis erklæringen om forenelighed bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de berørte virksomheder, eller der til grund for erklæringen foreligger en svigagtig adfærd, eller
- b) hvis de berørte virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

6. I de i stk. 5 nævnte tilfælde kan Kommissionen træffe en beslutning i henhold til stk. 3 uden at være bundet af fristen i artikel 10, stk. 3.

Artikel 9

Henvisning til medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Kommissionen kan ved en beslutning, som den straks meddeler de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, henvise en anmeldt sammenslutning til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat på følgende betingelser.

2. Inden tre uger fra modtagelsen af kopien af anmeldelsen kan en medlemsstat underrette Kommissionen om, at en sammenslutning truer med at skabe eller styrke en dominerende stilling, således at den faktiske konkurrence bliver hæmmet på afgørende måde på et marked på dens område, der besidder alle kendetegn for et specifikt marked, uanset om der er tale om en væsentlig del af fællesmarkedet.

3. Finder Kommissionen under hensyn til markedet for de pågældende varer og tjenester og til det geografiske referencemarked, jf. stk. 7, at der foreligger et sådant specifikt marked og en sådan trussel,

- a) behandler den enten selv sagen med henblik på at bevare eller genoprette den faktiske konkurrence på det pågældende marked, eller
- b) henviser den sagen til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, for at dennes nationale lovgivning om konkurrence kan finde anvendelse.

Finder Kommissionen derimod, at der ikke foreligger et sådant specifikt marked eller en sådan trussel, træffer den med henblik herpå en beslutning rettet til den pågældende medlemsstat.

4. Beslutninger om henvisning eller afslag på henvisning i henhold til stk. 3 træffes:

- a) som hovedregel inden for den frist på seks uger, der er fastlagt i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, når Kommissionen ikke har indledt proceduren i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b);
- b) inden for en frist på tre måneder fra anmeldelsen af sammenslutningen, når Kommissionen har indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), uden at have taget forberedende skridt til vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger efter artikel 8, stk. 2, andet afsnit, stk. 3 eller 4, med henblik på at bevare eller genoprette den faktiske konkurrence på det pågældende marked.

5. Hvis Kommissionen ikke inden udløbet af tremånedersfristen i stk. 4, litra b), på trods af opfordring fra den pågældende medlemsstat, hverken har truffet beslutning om henvisning eller afslag på henvisning, jf. stk. 3, eller taget forberedende skridt, jf. stk. 4, litra b), anses den for at have henvist sagen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3, litra b).

6. Offentliggørelsen af rapporterne eller bekendtgørelsen af konklusionerne af den pågældende kompetente myndigheds undersøgelse af sammenslutningen skal foreligge senest fire måneder efter Kommissionens henvisning.

7. Ved det geografiske referencemarked forstås et område, på hvilket virksomhederne deltager i udbud og efterspørgsel af varer og tjenester, hvor konkurrencevilkårene er tilstrækkeligt ensartede, og som kan skelnes fra de tilstødende områder, især fordi konkurrencevilkårene er mærkbart forskellige fra dem, der gælder på disse områder. Ved denne vurdering skal der bl.a. tages hensyn til de pågældende varers eller tjenesters beskaffenhed og karakteristika, hindringer for adgang, forbrugernes smag samt væsentlige forskelle i virksomhedernes markedsandele eller væsentlige prisforskelle.

8. Ved anvendelsen af denne artikel må den pågældende medlemsstat kun træffe de foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det pågældende marked.

9. Enhver medlemsstat kan i henhold til de relevante bestemmelser i Traktaten indbringe klager for Domstolen og begære anvendelse af Traktatens artikel 186 med henblik på at medlemsstatens nationale konkurrencelovgivning skal finde anvendelse.

10. Denne artikel tages op til fornyet gennemgang senest inden udgangen af det fjerde år efter denne forordnings vedtagelse.

Artikel 10

Fristen for indledning af proceduren og beslutningsfristerne

1. De afgørelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal træffes inden højst en måned. Denne frist løber fra dagen efter modtagelsen af anmeldelsen eller, hvis de oplysninger, der skal gives ved anmeldelsen, er ufuldstændige, fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Nævnte frist kan forlænges til seks måneder, hvis Kommissionen får forelagt en anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 9, stk. 2.

2. Beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 2, vedrørende anmeldte sammenslutninger, skal træffes, så snart den alvorlige tvivl, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), er fjernet, navnlig som følge af de ændringer, som de pågældende virksomheder har foretaget, og senest inden for den frist, der er fastsat i stk. 3.

3. Med forbehold af artikel 8, stk. 6, skal beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 3, vedrørende anmeldte sammenslutninger, træffes senest fire måneder efter datoen for procedurens indledning.

4. Fristen i stk. 3 afbrydes ekstraordinært, såfremt Kommissionen grundet omstændigheder, der kan tilskrives en i sammenslutningen deltagende virksomhed, har været nødsaget til at kræve en oplysning ved en beslutning truffet i henhold til artikel 11 eller at beordre en kontrolundersøgelse ved en beslutning truffet i henhold til artikel 13.

5. Hvis Domstolen afsiger en dom, som helt eller delvist annullerer en beslutning truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning, løber forordningens frister på ny fra datoen for domsafsigelsen.

6. Hvis Kommissionen ikke har truffet beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller c), eller i henhold til artikel 8, stk. 2 eller 3, inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3 i nærværende artikel, anses sammenslutningen for at være forenelig med fællesmarkedet, jf. dog artikel 9.

Artikel 11

Begæring om oplysninger

1. Til løsning af de opgaver, der ved denne forordning pålægges Kommissionen, kan denne indhente alle fornødne oplysninger fra medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder, fra de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer, samt fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder.

2. Fremsætter Kommissionen over for personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder en begæring om oplysninger, sender den samtidig hermed en genpart af denne begæring til de kompetente myndigheder i den

medlemsstat, hvor personen har bopæl, eller virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted.

3. I begæringen skal Kommissionen angive retsgrundlaget for og formålet med begæringen samt de i artikel 14, stk. 1, litra b), i denne forordning fastsatte sanktioner for afgivelse af urigtige oplysninger.

4. Pligten til at afgive oplysninger påhviler, for så vidt angår virksomheder, virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter, og for så vidt angår juridiske personer og selskaber eller foreninger uden status som juridisk person, de personer, der i følge loven eller vedtægterne er bemyndiget til at repræsentere dem.

5. Hvis en person, en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder inden udløbet af en af Kommissionen fastsat frist ikke eller ikke udtømmende meddeler de krævede oplysninger, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af en beslutning. Denne skal angive, hvilke oplysninger der kræves, fastsætte en passende frist for deres afgivelse og indeholde en henvisning til de i artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1, litra a), fastsatte sanktioner, såvel som til adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

6. Samtidig sender Kommissionen en genpart af beslutningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person, henholdsvis virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har sin bopæl, henholdsvis sit hjemsted.

Artikel 12

Kontrolundersøgelser gennemført af medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens begæring foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen i henhold til artikel 13, stk. 1, anser for formålstjenlige, eller som den har påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages. Fuldmagten skal indeholde en angivelse af kontrolundersøgelsens genstand og formål.

2. Repræsentanter for Kommissionen kan på dennes anmodning eller på anmodning af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver.

Artikel 13

Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser

1. Til udførelse af de opgaver, der ved denne forordning pålægges Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

I dette øjemed har Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter beføjelse til

- a) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer
- b) at tage eller anmode om kopi eller udskrift af bøger og forretningspapirer
- c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- d) at få adgang til virksomhedernes lokaler, grunde og transportmidler.

2. Repræsentanter, som af Kommissionen har fået fuldmagt til at foretage kontrolundersøgelser, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål samt om de i artikel 14, stk. 1, litra c), fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, hvis de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed. Kommissionen skal i god tid inden kontrolundersøgelsen give den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, skriftlig underretning om undersøgelsesbeslutningen og om de befuldmægtigede personers identitet.

3. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har truffet beslutning om. I beslutningen angives kontrolundersøgelsens genstand og formål, fastsættes tidspunktet for dens begyndelse, og gives oplysning om de i artikel 14, stk. 1, litra d), og artikel 15, stk. 1, litra b), fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

4. Kommissionen meddeler i god tid skriftligt den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, at den agter at træffe en beslutning i henhold til artikel 3. Den indhenter udtalelse fra nævnte myndighed, inden den træffer sin beslutning.

5. Repræsentanter for den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, kan efter vedkommende myndigheds eller Kommissionens anmodning bistå Kommissionens repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver.

6. Modsætter en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder sig en i henhold til denne artikel påbudt kontrolundersøgelse, yder vedkommende medlemsstat de af Kommissionen bemyndigede repræsentanter den fornødne støtte til udførelsen af deres opgaver. Medlemsstaterne træffer efter at have rådført sig med Kommissionen inden et år efter denne forordnings ikrafttræden de til dette formål fornødne forholdsregler.

Artikel 14

Bøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer, samt virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på 1 000 til 50 000 ECU, hvis de forsætligt eller uagtsomt

heder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på 1 000 til 50 000 ECU, hvis de forsætligt eller uagtsomt

- a) undlader at anmelde en sammenslutning i overensstemmelse med artikel 4,
- b) fremsætter urigtige eller forvanskede oplysninger i en anmeldelse indgivet i henhold til artikel 4,
- c) i et svar på en begæring i henhold til artikel 11 giver en oplysning, der er urigtig, eller ikke afgiver en oplysning inden udløbet af den frist, som er fastsat ved beslutning truffet i henhold til artikel 11,
- d) under en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 12 eller 13 kun ufuldstændigt fremlægger de forlangte bøger eller øvrige forretningspapirer eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de deltagende personer og virksomheder bøder på op til 10 % af disses samlede omsætning beregnet efter artikel 5, hvis de forsætligt eller uagtsomt

- a) undlader at efterkomme et påbud i henhold til artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit,
- b) gennemfører en sammenslutning i modstrid med artikel 7, stk. 1, eller en beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2,
- c) gennemfører en sammenslutning, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3, eller undlader at gennemføre forholdsregler, der er påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 4.

3. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til overtrædelsens art og grovhed.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2, er ikke sanktioner i strafferetlig forstand.

Artikel 15

Tvangsbøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på indtil 25 000 ECU daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til

- a) at afgive udtømmende og rigtige oplysninger, som er afkrævet dem ved beslutning truffet af Kommissionen i henhold til artikel 11,
- b) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning i medfør af artikel 13.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på 1 000 til 50 000 ECU, hvis de forsætligt eller uagtsomt

der tvangsbøder på indtil 100 000 ECU daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til

- a) at overholde et påbud i henhold til en beslutning efter artikel 7, stk. 4, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit;
- b) at gennemføre de forholdsregler, der er påbudt ved en beslutning efter artikel 8, stk. 4.

3. Når de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er blevet fastsat, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

Artikel 16

Prøvelse ved Domstolen

Ved klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har pålagt bøde eller tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med Traktatens artikel 172 fuld prøvelseret; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Oplysninger, som er indhentet i medfør af artikel 11, 12, 13 og 18, må kun bruges til det med undersøgelsen, kontrollen eller udtalelserne tilsluttede formål.
2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte er forpligtede til ikke at give oplysninger om forhold, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt, jf. dog artikel 4, stk. 3, og artikel 18 og 20.
3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelsen af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 18

Udtalelser fra de berørte parter og tredjemand

1. Før der træffes beslutning i henhold til artikel 7, stk. 2 og 4, artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, 4 og 5, samt i henhold til artikel 14 og 15, skal Kommissionen give de berørte personer, virksomheder eller sammenslutninger af

virksomheder lejlighed til på alle stadier af proceduren indtil høring af Det Rådgivende Udvalg, at udtale sig om de punkter, der fremføres imod dem.

2. Uanset stk. 1 kan der træffes foreløbig beslutning om at udskyde datoen for gennemførelsen af en sammenslutning eller dispensation efter henholdsvis artikel 7, stk. 2 og 4, uden at give de berørte personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder lejlighed til på forhånd at udtale sig, på betingelse af at Kommissionen giver dem lejlighed hertil hurtigst muligt efter at have truffet beslutning.

3. Kommissionen bygger alene sine beslutninger på punkter, med hensyn til hvilke de berørte parter har haft lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger. De berørte parter har ret til at udtale sig skal i fuldt omfang tilgodeses under hele proceduren. Aktindsigt har i det mindste de direkte berørte parter, dog under hensyntagen til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

4. Hvis Kommissionen eller de kompetente myndigheder i medlemsstaterne anser det for nødvendigt, kan de endvidere indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Hvis fysiske eller juridiske personer, som godtgør, at de har en berettiget interesse deri, og særlig de berørte virksomheders administrative organer eller ledelsesorganer eller anerkendte repræsentanter for disse virksomheders arbejdstagere, anmoder om at måtte afgive udtalelser, skal deres anmodning efterkommes.

Artikel 19

Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder

1. Kommissionen sender inden tre arbejdsdage medlemsstaternes kompetente myndigheder kopi af anmeldelser og hurtigst muligt kopi af de vigtigste dokumenter, som indsendes til Kommissionen eller udstedes af denne i henhold til denne forordning.
2. Kommissionen gennemfører de i denne forordning nævnte procedurer i snæver og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har ret til at fremsætte deres bemærkninger til procedurerne. Med henblik på anvendelsen af artikel 9 indhenter den oplysninger fra de i artikel 9, stk. 2, omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne og giver dem lejlighed til at udtale sig på alle stadier af proceduren indtil vedtagelsen af en beslutning efter stk. 3 i nævnte artikel; den giver dem i denne anledning adgang til sine sagsakter.

3. Et rådgivende udvalg for kontrol med virksomheds-sammenslutninger skal høres, inden der træffes beslutning i henhold til artikel 8, stk. 2 til 5, samt artikel 14 og 15, eller i henhold til de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 23.

4. Det Rådgivende Udvalg består af repræsentanter for medlemsstaternes myndigheder. Hver medlemsstat udpeger en eller to repræsentanter, som i tilfælde af forfald kan

erstattes af en anden repræsentant. Mindst en af disse repræsentanter skal have kompetence inden for kartel- og monopolspørgsmål.

5. Høring finder sted på et fælles møde indkaldt på Kommissionens foranledning og med Kommissionen som formand. Mødeindkaldelsen skal ledsages af en sagsfremstilling tillige med de vigtigste dokumenter samt et udkast til beslutning for hver enkelt sag, der skal behandles. Mødet afholdes tidligst fjorten dage efter indkaldelsens fremsendelse. Kommissionen kan undtagelsesvis afkorte denne frist i fornødent omfang med henblik på at hindre, at en eller flere af en sammenslutnings berørte virksomheder påføres alvorlig skade.

6. Det Rådgivende Udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens udkast til beslutning, om fornødent ved afstemning. Det Rådgivende Udvalg kan afgive udtalelse, selv om visse medlemmer er fraværende og ikke er repræsenteret. Udtalelsen afgives skriftligt og vedlægges beslutningsudkastet. Kommissionen tager i videst mulig udstrækning hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, i hvilket omfang den har fulgt dets udtalelse.

7. Det Rådgivende Udvalg kan henstille, at udtalelsen offentliggøres. Kommissionen kan foretage denne offentliggørelse. I beslutningen om offentliggørelse tages der behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder og deres interesse i, at udtalelsen offentliggøres.

Artikel 20

Offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de beslutninger, den vedtager efter artikel 8, stk. 2 til 5.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de deltagende parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 21

Kompetence

1. Med forbehold af EF-Domstolens prøvelsesret har alene Kommissionen beføjelse til at vedtage de i denne forordning omhandlede beslutninger.

2. Medlemsstaterne anvender ikke deres nationale konkurrencelovgivning på sammenslutninger af fællesskabsdimension.

Første afsnit griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelser til at foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 2, samt efter henvisning i

henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), eller stk. 5, at træffe de strengt nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 8.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end de i denne forordning anførte, som er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser.

Som legitime interesser i første afsnits forstand betragtes den offentlige sikkerhed, mediernes pluralitet og tilsynsreglerne.

Alle andre offentlige interesser skal af den pågældende medlemsstat meddeles Kommissionen, og anerkendes af denne, efter at den har undersøgt, om de er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser, før de ovenfor nævnte foranstaltninger kan træffes. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin beslutning inden en måned efter meddelelsen.

Artikel 22

Forordningens anvendelsesområde

1. Kun denne forordning finder anvendelse på sammenslutninger efter artikel 3.

2. Forordning nr. 17 ⁽¹⁾, (EØF) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EØF) nr. 4056/86 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ finder ikke anvendelse på sammenslutninger efter artikel 3.

3. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat fastslår, at en sammenslutning efter artikel 3, som er uden fællesskabsdimension i henhold til artikel 1, skaber eller styrker en dominerende stilling, således at den faktiske konkurrence bliver hæmmet betydeligt på denne medlemsstats område, kan den, for så vidt sammenslutningen påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, vedtage de i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, samt stk. 3 og 4, omhandlede beslutninger.

4. Artikel 2, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 5, 6, 8 og artikel 10 til 20 finder anvendelse. Den frist for indledning af proceduren, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, løber fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning. Proceduren skal iværksættes inden en måned fra den dato, hvor sammenslutningen er anmeldt medlemsstaten eller gennemført. Denne frist løber fra den dato, hvor den første af disse begivenheder finder sted.

5. Kommissionen træffer kun de foranstaltninger efter stk. 3, som er strengt nødvendige for at sikre den faktiske

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1987, s. 1.

konkurrence i den medlemsstat, på hvis anmodning den har grebet ind.

6. Stk. 3, 4 og 5 finder anvendelse, indtil tærsklerne i artikel 1, stk. 2, er blevet revideret.

Artikel 23

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen er bemyndiget til at udstede gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med de i artikel 4 omhandlede anmeldelser, om fristerne i henhold til artikel 10 og om udtalelser fra interesserede parter i henhold til artikel 18.

Artikel 24

Forbindelser med tredjelande

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres virksomheder har mødt i et tredjeland i forbindelse med sammenslutninger efter artikel 3.

2. Kommissionen udarbejder, første gang senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 og 4 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-virksomhederne med hensyn til disses sammenslutningstransaktioner i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af henstillinger.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver EF-virksomheder en behandling svarende til den, Fællesskabet giver virksomheder fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag med henblik på at opnå et passende forhandlingsmandat for at opnå tilsvarende behandling for EF-virksomheder.

4. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler, jf. dog Traktatens artikel 234.

Artikel 25

Ikrafttrædelse

1. Denne forordning træder i kraft den 21. september 1990.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på sammenslutninger, der er omfattet af en aftale eller offentliggørelse eller som er fremkommet ved erhvervelse i henhold til artikel 4, stk. 1, inden datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, eller under nogen omstændigheder på sammenslutninger, med hensyn til hvilke en medlemsstats konkurrencemyndighed har indledt procedure inden ovennævnte dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand